

Nr 274.

Av herr Hagberg i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning angående anskaffning av tygmateriel m. m. vid armén.

I annat sammanhang (motion i andra kammaren nr 3/1953) har den tanken utvecklats, att en radikal nedskärning av försvarsutgifterna måste genomföras i syfte att öka folkets säkerhet, stärka fredssträvandena, trygga folkförsörjningens behov, sänka skatterna och åstadkomma en uppbyggnad av sociala och kulturella välfärdsanordningar. I detta syfte borde i stort sett eftersträvas att nedskära försvarsorganisationen resp. utgifterna till den nivå, som anvisades av 1945 års försvarskommitté, med vederbörlig hänsyn tagen till därefter inträffade prisstegringar.

Beträffande anskaffningen av tygmateriel m. m. till armén kan det erinras om att kostnaderna härför i det budgetförslag, som framlades för 1949 års riksdag, vilket i stort sett baserades på nyssnämnda försvarsutredning, av dåvarande departementschefen fixerades till 30 miljoner kronor, varjämte bemyndiganderamen för utläggning av beställningar sattes till 100 miljoner.

I det budgetförslag, som avser nästkommande budgetår, föreslås för anskaffning av tygmateriel ett anslag på 315 miljoner kronor och en bemyndiganderam för utläggning av beställningar på 800 miljoner. I förstnämnda hänseende rör det sig alltså, uttryckt i absoluta tal, om en tiodubbling av anslaget, i fråga om bemyndiganderamen om en åttadubbling.

Varken regeringen eller de militära myndigheterna har förebragt några verkliga skäl för att anslaget till vapen och ammunition åt armén skall vidgas till ett av de största inte blott i fråga om försvarsutgifterna utan i budgeten över huvud. Det är så mycket betänkligare som ett bifall till vad som föreslagits i realiteten innebär, att riksdagen binder sig för arméchefens s. k. tioårsplan, som sträcker sig fram till 1963 och beräknas kosta tre miljarder kronor. Det måste vara angeläget att riksdagen förbehåller sig fria händer att pröva vad som begäres i försvarsutgifter under det ena eller andra budgetåret mot bakgrunden av det förhandenvärande läget.

Av här anförda skäl finner vi det angeläget, att utgifterna för tygmateriel m. m. till armén återföres till den nivå, som ungefärligen motsvarar vad som anslogs härtill åren 1948—49, med beaktande av de automatiska

kostnadsstegringar som ägt rum. Då kostnadsnivån under åren därefter höjts med cirka 50 %, hemställer vi,

att riksdagen måtte begränsa det under punkt 56 b), i Kungl. Maj:ts proposition nr 1, bilaga 6, begärda bemyndigandet till 150 miljoner kronor samt sänka det i samma proposition och bilaga under punkt 56 c) begärda anslaget till 50 miljoner kronor.

Stockholm i januari 1953.

H. Hagberg.

Helmer Holmberg.

Gustav Johansson.

Gerda Nilsson.

Nr 275.

Av herr Hagberg i Stockholm m. fl., i *anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag å tilläggsstat till fartygsbyggnader vid marinen.*

Under hänvisning till de synpunkter som utvecklats i annan av under-tecknade väckt motion om viss begränsning av utgifterna å tilläggsstaten, bilaga 3, hemställer vi,

att riksdagen måtte avslå vad som yrkas i tilläggsstatens bilaga 3, punkt 8 (Marinen: Fartygsbyggnader).

Stockholm i januari 1953.

H. Hagberg.

Helmer Holmberg.

Gustav Johansson.

Gerda Nilsson.
